

## F. t. l. om Bruxelles I-forordningen m.v.

Efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag (lovbekendtgørelse nr. 946 af 10. oktober 2005) og lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer (inddrivelsesloven) inddrives private og offentlige krav på underholdsbidrag af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Dette gælder også udenlandske afgørelser i det omfang, dette følger af international overenskomst, jf. inddrivelseslovens § 1, stk. 2. Danmark har på dette område tiltrådt Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt, Haagerkonventionen af 15. april 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende underholdspligt over for børn og Konvention af 23. marts 1962 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om inddrivelse af underholdsbidrag (den nordiske inddrivelseskonvention).

I inddrivelsessager, der er omfattet af de nævnte Haagerkonventioner, er det statsamtet (fra den 1. januar 2007 statsforvaltningerne), der tager stilling til, om den udenlandske afgørelse opfylder betingelserne for anerkendelse og fuldbyrdelse. Afgørelser herom kan påklages til Familiestyrelsen.

Efter den nordiske inddrivelseskonvention anerkendes nordiske afgørelser i Danmark uden videre. Anmodninger om inddrivelse efter denne konvention sendes derfor direkte til restanceinddrivelsesmyndigheden.

### 3. Bruxelles I-forordningen

#### 3.1. Generelt

Bruxelles I-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område), der trådte i kraft den 1. marts 2002, er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens artikel 61, litra c, der henviser til artikel 65 om det grænseoverskridende civilretlige samarbejde, og artikel 67. Forordningen er derfor omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, jf. protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og Danmark deltog således ikke i vedtagelsen af forordningen, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Forordningen indeholder som EF-domskonventionens regler om retternes kompetence i civile sager og om anerkendelse og fuldbyrdelse af bl.a. retsafgørelser truffet i andre EU-medlemsstater. Indholdsmæssigt svarer forordningen i meget vidt omfang til EF-domskonventionens regler, idet reglerne dog er blevet

revideret og moderniseret på en række punkter. Bl.a. er reglerne om fuldbyrdelse i andre medlemsstater blevet forenklet.

Efter forordningens artikel 74 har Kommissionen bistået af et særligt udvalg hjemmel til at ajourføre og foretage tekniske ændringer i de standardformularer, der er medtaget som bilag til forordningen, hvilket er sket ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1496/2002 af 21. august 2002 om ændring af bilag I og II til forordningen og Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2004 om ændring af bilag I, II, III og IV til forordningen. Gennemførelsesforanstaltningerne foreslås medtaget som bilag 3 og 4 til Bruxelles I-loven m.v.

I det følgende gennemgås hovedpunkterne i Bruxelles I-forordningen med særlig vægt på ændringerne i forhold til EF-domskonventionen, der som nævnt ovenfor i dag er gældende mellem Danmark og de øvrige »gamle« EU-medlemsstater. Forordningen foreslås medtaget som bilag 2 til Bruxelles I-loven m.v..

#### 3.2. Forordningens anvendelsesområde

Kapitel I angiver forordningens anvendelsesområde, som er uændret i forhold til EF-domskonventionen. Forordningen finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art, jf. artikel 1. Forordningen omfatter dog ikke spørgsmål vedrørende skat, told og administrative anliggender og undtager også specifikt en række områder, herunder person-, familie- og arveretlige spørgsmål, konkurs mv., social sikring og voldgift (artikel 1).

På det familieretlige område gælder i stedet den nye Bruxelles II-forordning (Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om domstolenes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager om forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000). Denne forordning finder anvendelse på sager om skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab samt om forældreansvar (forældremyndighed og samvær) og værgemål mv. Underholdsbidrag er ikke omfattet af Bruxelles II-forordningen, men af Bruxelles I-forordningen, jf. dog ovenfor under pkt. 2.3.

#### 3.3. Forordningens kompetenceregler

Kapitel II i forordningen indeholder regler om, hvilket lands domstole der er kompetente til at afgøre en retstvist. Som hovedregel skal forordningens kompetenceregler anvendes, hvis sagsøgte har bopæl på en medlemsstats område. Har sagsøgte ikke bopæl i en medlemsstat, gælder nationale kompetenceregler.